

[A. C. D. Petersen.]

Jeg skal se bort fra det bestemte Kvantum pr. Landejendom, som er lige stort, nemlig 5 Svin, uden Hensyn til, om det er en lille eller stor Ejendom — min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Ulrich var inde paa det for lidt siden, og jeg kunde ganske dele de Betragtninger, det ærede Medlem her fremsatte —, jeg skal ogsaa se bort fra Bestemmelsen om, at ved Tilddeling af Svinekort medregner man en Syvendedel af tidligere Aars Levering; men saa staar der: leveret med eller uden Kort, og dette fortolkes paa forskellig Maade af de forskellige kompetente Mænd, jeg har talt med, og derfor vil jeg gerne nu have at vide, hvad det betyder.

Jeg forstaar dette saaledes, at har der i det Aar, man lægger til Grund for Leverancen, af Landmændene været leveret Svin baade med og uden Kort, saa er det de Svin, der er leveret uden Kort, før vi fik Reguleringen, der tales om, men det er ikke de Svin uden Kort, der er leveret, efter at Reguleringen er traadt i Kraft. Andre forstaar det paa anden Maade. Men hvis det er Tilfældet, at de Svin, der er leveret uden Kort, efter at Kortsystemet er traadt i Kraft, medregnes, saa er det i hvert Fald ikke det, som jeg ved før har været stærkt paa Tale, at man skulde ikke opmuntre de saakaldte Svinefabrikker, men at man skulde lade Svineproduktionen føres derhen, hvor den hører hjemme, nemlig i det virkelige Landbrug. Derfor har det sin Interesse at faa at vide, hvorledes dette skal forstaas.

Bestemmelsen i Nr. 4 lyder paa, at der skal tildeles et Svinekort for hver 1 000 Kr. Grundskyld. I Nr. 6 staar der, at So-Dispensationen falder bort. Og i Nr. 7 staar der, at de Landmænd, der ikke tidligere har leveret Svin eller kun har haft en mindre Levering, faar ikke tildelt et Svinekort for hver 1 000 Kr. Jordværdi, men efter en reduceret Skala, hvorefter kun de første 10 000 Kr. giver et Svinekort pr. 1 000 Kr., de næste 20 000 et for hver 2 000 og de næste 30 000 et for hvert 3 000. Naar vi kommer derover, skal der 4 000 Kr. Jordværdi for at give et Kort; men Maksimum er 40 Kort pr. Ejendom.

Nu kommer det vigtige Problem: Hvor vidt skal man strække sig for at erkende, at en Mand har leveret Svin Aaret i Forvejen? Hvis Højesteret skulde afgøre det, tænker jeg mig, at den vilde sige, at naar en Mand har leveret et Svin, har han været Svineleverandør i det Aar, der er gaaet forud, og skal have et Kort pr. 1 000 Kr., saa højt

op, som hans Grundskyld rækker. Men saa staar den lille Parentes: „eller kun har haft en mindre Levering“. Hvad er dette: „kun har haft en mindre Levering“?

Jeg har talt med den højtærede Minister, og det vil jeg gerne genkalde i hans Erindring — og jeg forstod ham saaledes, at han kunde tænke sig, at de 40 blev Normen, i alt Fald for større Landbrug. Naar en Mand havde leveret 40 Svin, kunde han faa et Kort for hver 1 000, og saa kom han ikke under den reducerede Skala; men hvis han ikke havde leveret de 40 Svin, skulde der reduceres.

Men hvilken Virkning vil det saa kunne have, hvis en Mand blot har leveret et Svin mindre? Nu tager vi et af vore største Landbrug med en Jordværdi af 600 000 Kr., saa skal han, naar han ikke er inde under den reducerede Skala, have 600 Kort, hvis han har leveret 40 Svin, men har han kun leveret 39, kommer han ind under den reducerede Skala, det vil sige, at han kun skal have 40 Kort i Stedet for 600. Det giver altsaa en Difference paa 560 Svinekort. Og da hvert Svinekort maa antages at have en Værdi af 50 Kr., betyder det en Difference paa 28 000 Kr. Nu kan Ministeren naturligvis sige, at Tallene er anderledes, end jeg her har nævnt, men hvis Grænsen bliver som nævnt, kan et eneste Svin blive overmaade skæbnesvangert for den paagældendes Økonomi.

Derfor siger jeg, at det, de fire politiske Partier enedes om i Landbokommissionen, var langt bedre end det, der er udarbejdet af de saakaldte virkelig sagkyndige. Nu kan jeg — da jeg som medvirkende ved Lovgivningsarbejdet ofte har hørt den Kritik fremsat, at Rigsdagmændene ikke rigtigt har forstaaet de praktiske Forhold, og derfor er Lovene saa lidt ved Siden af — ikke nægte mig selv den lille Bemærkning, at naar man tænker paa alle de Vanskeligheder, man kan lægge i denne Bestemmelse, tror jeg nok, man kan sige, at saa galt har det vist aldrig været ved noget Lovgivningsarbejde, der er foretaget i denne Sal. Derfor forstaar jeg ikke rigtig, at Ministeren er gaaet bort fra Landbokommissionens Forslag og over til dette Forslag. Man skulde jo ogsaa tro, at Repræsentanterne for de fire Partier var i lige saa god Kontakt med det arbejdende Landbrug som de Mænd, der sidder i Styrelsen. Man kan meget let faa den Følelse, at de, der har udarbejdet dette, ikke har været helt fri for at have egne Interesser med i Spillet.

Der er i denne Forbindelse ogsaa et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til